

Odmev iz Afrike. Katoliški milijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji **letno 500 svetih maš.**

Letna naročnina »Odmeva« znaša Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša Din 300.—.

Glasovi iz kroga čitateljev:

»O, kako lepo berilo prinaša »Odmev« in »Klaverjev misijonski koledar«. Naj Večni blagoslovi tisk, ki bi res moral biti v vseh slovenskih hišah, še posebno tam, kjer so šolski otroci in mladina.« — Simon P.

»Naj vam povem, da »Zamorček« ni samo pri mladini priljubljen, ampak ga vsak mesec tudi odrasli težko pričakujejo. Naš oče ga morajo prvi brati, potem šele pridemo mi drugi na vrsto.« — Jožica Š.

Prip. uredništva: Tako je prav! Starši in otroci naj berejo poučni in zabavni misijonski list »Zamorček«. Le škoda, da ga še nimajo povsod! Na leto stane samo 7 din. — Naroča se tam kot »Odmev iz Afrike«.

Za najpotrebnejše misijone: Jan Pergomaš 142 din. Bog povrni!

Toplo priporočamo

podporo zamorskih katehistov

Katehist je misijonarju desna roka. Cesar misijonar ne zmore, to izvrši zamorski katehist. Hodi od vasi do vasi, iz kraja v kraj in poučuje zamorce ter jih pripravlja na sv. krst. Krsti mnogo otrok in bolnikov v smrtni nevarnosti. Domačin katehist pozna jezik in običaje zamorcev ter jih veliko lažje pridobi za sv. vero.

Vzdrževanje katehista znaša mesečno 100 din ali 1200 din letno. Komur dovolijo sredstva, svetujemo, da posinovi takega zamorskega katehista. Darove v ta namen hvaležno sprejema: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.

st

Služabnica božja
Marija Terezija Ledóchowska.

Tretji čudež.

Pred petnajstimi leti je umrla božja služabnica Marija Terezija Ledóchowska. Ob smrti je njena ustanova, Družba sv. Petra Klaverja, prevzela nalogo, da nadaljuje njeno življenjsko delo. Vendar pa pokojna ustanoviteljica še vedno dela za uresničenje svojega cilja, in to na prav poseben način. Ona more to, česar mi ljudje tu na zemlji še ne moremo: delati ob istem času na raznih krajih in tako zadostiti čim več potrebam, ki se pojavljajo tu in tam.

Vsi veste, da je potrebno, da se za gotovo dokazeta vsaj dva čudeža, ako naj sv. Cerkev koga za svetnika proglasi. Marijo Terezijo imajo mnogi za svojo veliko dobrotnico in so pri njej in po njej bili uslišani v mnogoterih potrebah. Bog hoče, da naj ona, ki je na zemlji toliko solzá osušila, tudi z nebes doli dobrote deli. To naj ji je neke vrste odlika in plačilo za to, kar je na zemlji dobrega storila.

Vsaka številka »Odmeva iz Afrike« nam prinaša potrdilo o uslišanih molitvah na priprošnje pokojne ustanoviteljice. Sv. Cerkev pa je preiskala zlasti dva primera čudežnih ozdravljenj, ki sta se zgodila na priprošnje Marije Terezije. V obeh primerih gre za nenadno ozdravljenje, ki so ga preiskali tudi zdravniki. (V koliko drugih primerih je Marija Terezija tudi pomagala, to se skriva naši očem.)

Komisija za proglašenje pa se je izrazila: »Dva čudeža, to je dobro; še bolj bi bilo, da so trije.«

Trije čudeži! O, ne samo trije; sam Bog ve, koliko jih je že bilo! Koliko bi nam vedela o tem povedati že sama črna Afrika! Toda, tam ni mnogo zdravnikov in ni prilike za natančne preiskave. Ali ni torej primerno, da mi tu v Evropi molimo k Bogu in prosimo, naj se izvrši še tretji dokazni čudež?! Ali mar mi beli ljudje nimamo zadosti nadlog in težav, da bi bili radi rešeni iz njih? In ali ni bil rešen kdo izmed Vas tako, da tega ne more pripisati drugemu ko čudežu?! Oglašajte se z dokazi!

Oba čudeža, ki sta bila preiskana, sta se zgodila v sončni Italiji, torej v naši sosednji državi. Molitev, ki je kipela iz teh krajev proti nebu, je predrila oblake — že dvakrat! Ali bomo mar odjenjali? »Stanovitna molitev pravičnega oblake predere« je rečeno v sv. pismu.

Med tiste »stanovitne« se uvrstimo tudi mi Slovenci!

Tolikokrat nam je Marija Terezija že pomagala; pomagajmo ji sedaj še mi — do časti oltarjev!

Molimo torej in zdihujmo vsak dan: »O Bog, dopusti še tretji čudež! Tvoja volja naj bo, da se ta čudež zgodi na naših tleh! Mi smo tolikokrat potrebovali priprošnje Marije Terezije in smo bili uslišani, naj bomo še zdaj, ko mi prosimo zanj!«

St. K.

Pripomba uredništva. Boste vprašali: »Kaj pa naj molimo, da bomo gotoveje uslišani?« Sveti postni čas je. Vsi poznate in radi molite »Rožni venec svetih ran«. Ta molitev prodira oblake. Po svetih ranah Jezusovih prosimo torej za tretji čudež, prosimo Sree Jezusovo, da skoraj poviša svojo zvesto služabnico Marijo Terezijo do časti oltarjev.

Škof Cessou s svojim misijonarjem in črnim katehistom.

Kako se čarovniki maščujejo.

Poroča škof Cessou, iz misijonske družbe v Lyonu, apostol. vikar v Togo.

Katehist Daniel Koley mi je povedal, da so dve krščanski deklici nasilno zaprli v hišo nekega čarovnika. Ko je uradna preiskava dognala, da sta bili res s silo odvedeni, sem dobil dovoljenje, da ju privedem zopet na njun dom. Komaj sta bili prosti, že so ju zgrabili in zavlekli k čarovniku. Daniel mi je zopet poročal o tem in jaz sem napravil ponovno pritožbo. Deklici sta bili zopet izpuščeni, toda čarovniki so ju tretjič zaprli. Ko izvem o tem, se zopet pritožim in glavar da po svojem administratorju uporne čarovnike pretepsti.

Nekaj mesecev pozneje je poglavar odšel na oddih v drug kraj. Čarovniki so porabili to priliko za svoje

temne namene. Zopet so zgrabili deklici in ju zaprli. Daniel mi je to naznanil, jaz pa sem šel k poglavarjevemu namestniku in ga prosil, naj hitro postopa, da ne bodo čarovniki deklicam grozili in ju prisilili, da se veri odpove. Izkazalo se je, da sta deklici že na pol privolili. Jaz sem spisal pritožbo na Združenje narodov, kjer sem razložil, kako čarovniki našim ljudem prete s suženjstvom

Čarovniška skala v Afriki.

in celo s smrtjo. Nato sta bili deklici izpuščeni, čeprav so čarovniki delali polno zaprek in je bil eden od njih celo prijatelj novega glavarja.

Že poprej so čarovniki pretili Danielu, da ga bodo zastrupili — in mene tudi. Ko se je stvar že nekoliko pozabila, so šli na delo. Daniel je prav slutil, da bo žrtev maščevanja. P. Chazal ga je zastonj prosil, naj gre v drug kraj, a ni hotel, češ da se bo že varoval.

Tik pred svetovno vojno, ko so misijonarji bili v Togo, so čarovniki zastrupili tudi nekega katehista po imenu Arnold Fumey.

V misijonu Kajland postavljajo jubilejni križ.

Križ, naše rešilno znamenje.

Piše p. Jožef, misijonar palotinec.

Nedavno sem bil v Kajlandu in sem tam postavil velik križ na najvišji gori. Je 4 m visok in stoji na 5 m visokem podstavku. Križ je popleskan z aluminijem, je zelo lep in napravi čudovit vtis. Pet in dvajset domačinov ga je nosilo 3 ure daleč. Težak je 9 centov. Pa so vse to z veseljem storili v spomin na 50 letnico, odkar je tu misijon.

Gorčično zrno raste.

Piše msgr. Wantenaar iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill-Hill-u, apostol. prefekt v Basankusu:

Prav lepa hvala za mašne intencije in za krstna darila. Res: Vaša družba nam največ pomaga v teh letih svetovne krize. Prepričan sem, da molitve in dobra dela vaših dobrotnikov, zlasti pa priprošnja vaše blagopokojne

ustanoviteljice zelo veliko pripomorejo, da se misijoni v Afriki tako lepo razvijajo, zlasti tu v Kongo zadnja leta. Ljubi Bog naj blagoslovi vaše prizadevanje in da obilnega blagoslova. Vsako jutro molijo naši misijonarji skupno s svojimi kristjani očenaš in zdravomarijo »za one, ki nam pomagajo pri našem misijonskem delu«.

Zamorčki divjine na dan svetega krsta.

Lepa hvala tudi za mašne knjižice. Prve, ki so dospele, sem razdelil med katehiste, da zdaj oni druge uče molitvic. Pred 14 dnevi so dospele še druge; te pa bom razdelil med katoličane v Ngombe. Knjižice so zelo priročne in praktično sestavljene, naši ljudje so vsi navdušeni zanje. Mnogo bodo pripomogle k temu, da bodo naši kristjani več in pobožneje moliti znali.

Lani smo ustanovili v Ngombelandiji nov misijon v mestu Boyenge. Že prvo leto je bilo tam 188 krstov, 10642 spovedancev in 35299 obhajancev. Pred dvema mesecema sem poslal tja še tretjega patra, da je ustanovil novo šolo in se je takoj priglasilo 50 dečkov. Po Novem letu so prišle v naš najstarejši misijon Ngombe prve sestre, ki imajo zdaj že 40 deklic v šoli. Takoj so vpeljale lekarno za

uboge, ki je prav dobro obiskana, res, kar oblegana. Skušal bom dobiti misijonskega zdravnika za Mampoko in potem sezidati pravo in moderno bolnišnico.

Zavod za gobavce.

Piše s. Hermenilda, benediktinka.

(Dalje.)

Prišel je nazaj — umret.

Naslednjo nedeljo je umrl drug gobavec, ime mu je bilo Alfani. Pred več leti je bil zapustil zavod, a ker se mu je bolezen poslabšala, se je vrnil. Toda 14 dni po prihodu je umrl. Vedno nas je pozdravljajal s »Hvaljen Jezus«.

Ko je še živel in sem jaz pripravljala injekcije za bolnike, se je kar naenkrat pojavil v čakalnici. Vprašala sem ga, kako mu je, pa je rekel, da se počuti trudnega in da mu nobena jed ne diši. To je navadno slabo znamenje pri gobavih bolnikih. Alfani je bil star približno 60 let. Prišel je iz Kilwe peš. To je pot, ki je tudi zdrav človek ne prehodi prej ko v 12 dneh; zato sem slutila, da je moral najbrž kar na prostem prenočevati; zakaj gobavca in še tujca povrhu ne bi nihče vzel pod streho.

Ponesli smo ga v sobo in smo ukazali drugemu gobavcu, naj pazi nanj. Ta je takoj zakuril in mu skuhal riža. Alfani je bil srečen, ker je bil z vsem preskrbljen. Jaz pa sem se bala, da nam more hitro umreti; krščen pa še ni bil. Pač je bil prej nekaj let med katehumeni, a najbrž ni hodil k pouku, ker je bil daleč od misijona.

Drugo nedeljo sem po maši poklicala Edvarda, ki je bil tudi strežnik bolnikov in je ta dan imel službo. Naročila sem mu, naj gre hitro pogledat k Alfaniju, preden še kaj drugega stori, in nič naj se ne zadržuje v svoji koči. Edvard se je smejal moji skrbljivosti, a ubogal je in takoj stopil k Alfaniju. Tu pa je videl, da Alfani težko diha. Z onemoglim glasom je bolnik zaprosil za sv. krst, ker je čutil, da bo moral umreti. Edvard je takoj tekel po krstno vodo in potem krstil Alfanija na ime Janez. To je bilo dopoldne ob pol enajstih. Pol ure pozneje je krščenec umrl.

Tako je Janez stopil pred Boga in sodnika v obleki nedolžnosti in prišel k tistim srečnim, ki uživajo Boga. Bogu bodi hvala!

Nekdo, ki ga je naš Gospod poslal.

Neki drugi gobavec, Ali po imenu, je prišel lani junija k nam. Bil je vnet islamec iz Lindi, a prijazen in hvaležen za vse, kar smo mu storili. Njegova bolezen je bila že tako napredovala, da ni bilo misliti na ozdravljenje.

Ali ne verjamete, da te vrste bolnike Bog sam k nam pošilja? Jaz sem o tem prepričana. Ko se mu je stanje nekoč zelo poslabšalo, smo to priliko porabili in mu govorili o Bogu, o sv. krstu in o naših verskih resnicah. Ali pa se je smehljaj, majal z glavo in rekel, da on nikakor ne more postati kristjan, ko je bil vse življenje zagrizen islamec. Prosila sem ga, naj hodi h katehistu k nauku, med sv. mašo pa naj sedi zunaj pred cerkvijo kot drugi islamci: tako bo polagoma prišel do boljšega spoznanja. Na to je molčal; mi pa smo ga pustili samega.

Nekaj tednov potem je bil zopet zelo bolan. Tedaj je eden patrov bil na obisku pri gobavcih in je poizvedoval, če je kateri bolnik hudo bolan. Vincenc je peljal patra v kočo Alija. Pater je vprašal bolnika, če bi se dal krstiti, na kar je Ali takoj pritrdil. Pater je videl, da je dobro pripravljen in je tudi vedel, da ne bo več dolgo; zato ga je krstil na ime Jožef.

Morete si misliti, kako sem bila vesela, ko sem to slišala. Hitro sem šla k Jožefu in ga vprašala, kdo ga je na sv. krst pripravil. Vedela sem namreč, da še pred nedavnim ni bil nič poučen v verskih resnicah, zdaj pa je na vprašanja prav gladko odgovarjal. Rekel mi je Ali: »Mama, takole je bilo. V cerkev sem hodil in poslušal katehista, kadar je bil pater tukaj, pa njega.«

Videla sem, kako je milost božja tega človeka pripravljala na končni sklep. Vprašala sem ga, če je sedaj vesel, ko je božji otrok, pa mi je z veselim obrazom odgovoril: »Da, mama!«

Potem pa je postajalo našemu bolniku od dne do dne slabše; vendar nikdar ni tožil, čeprav je grozno trpel. 22. januarja so ga dali v sv. olje. 29. januarja sem ga zopet obiskala. Skušal je sedeti na postelji, a že ni več mogel. Pater mu je dal še enkrat odvezo.

Jožef je želel, naj mu skuhamo nekoliko riža. Malo ga je pokusil. Nekaj ur potem je umrl. Bilo je ob polni eni ponoči.

Bogu bodi hvala: zopet smo rešili eno dušo za nebesa. Zanj Kristusova kri ni bila zastonj prelita.

Kratka misijonska poročila.

Škof Le Mailoux, apostol. vikar v Duala (Kamerun): Bog nam zelo pomaga. Naših kristjanov je 85 tisoč, katehumenov pa 76 tisoč: torej nad eno tretjino vsega prebivalstva, ki ga je približno 450 tisoč. Zato pa: pogum in sreča junaka, da pridemo do polovice! Tudi naša semenišča so dobro založena. Zdaj imamo 80 gojencev, 30 jih je iz našega vikariata. Vidi se, da hoče naš Učenik, da bo imela njegova Cerkev v Kamerunu dobro podlago; zato pa jo s svojo milostjo tako bogato podpira. To je res obilen ribji lov. Tako se mi zdi, ko da se je mati Marija Terezija v nebesih zvezala z Malo Tereziko in da zdaj obe skupno sipljeta rože nad Afriko. To, kar ste nam vi poslali, je že ena izmed teh rož.

Sestra Pavla Hafner,* Heivachabis. Naj se vam zahvalim za naš novi motor na veter. »Herkules« se mu pravi, in je to ime zanj prav značilno zavoljo njegove ogromnosti. Motor deluje ob najbolj rahlem vetriču, ko mlin na veter vetra niti še ne čuti. Medtem ko se večje kolo enkrat zaobrne, se mora manjše trikrat. Voda se steka po ceveh v velik zbiralnik, ki služi za namakanje zemlje. Iz večjega zbiralnika odhaja odvišna voda v manjši, ki služi za napajanje živine in drobnice. — Naše koze so zopet bolj pri zdravju in zato imajo revni ljudje zopet mleko. Fižol je lepo vzkalil v novem vrtu, le da mu je mrzel veter mnogo škodoval. Koruza pa ravno sedaj gre iz zemlje. Kadar bo vse v najlepši rasti, bomo posneli na sliki vse nasade s Herkulesom vred.

* Kot vam je znano, je ljubi Bog našo gorečo in neutrudno misijonarko medtem poklical k sebi, da jo nagradi za njeno apostolsko delovanje. Mnogi izmed čitateljev so jo osebno poznali. Priporočamo njeno dušo v pobožno molitev.

P. Gutersohn. Na praznik svetega Jožefa bomo posvetili novo cerkev v Limbi. Kako bom vesel, ko bom mogel po 25 letih nemirnega življenja zopet enkrat v pravi cerkvi maševati. To bo cerkev, ki bo vredna patrona, Vaše družbe in sv. Petra Klaverja, zavetnika misijona. Prosim, zahvalite se v mojem imenu vsem dobrotnikom. Z njihovimi prispevki bomo mogli postaviti še veliki oltar in tlak iz cementa. Na cerkvi ni nobenega dolga. — Tudi vam naznanim, da sem prejel molitvenike, ki jih je vaša tiskarna natisnila v narečju Longandu. Pristrčna vam hvala! Razposlal sem jih v dva misijona, da jih bodo rabili patri in katehisti. Naši zamorci zelo radi bero. Vsaka knjižica zase bo apostol, ki nam bo pripeljal mnogo tistih, ki še niso naši.

Sestra Martina, Nagalama. Ali člani Klaverjeve družbe pomislijo, koliko dobrega store! Po duhovno delujejo z nami v istih vrstah.

P. Baumann, Sherbro, Sierra Leone. Zopet se moram z veseljem srcem zahvaliti božji Previdnosti in vam. Nikdar ne pozabimo, da bi vsak dan ne molili za dobrotnike vaše družbe, žive in mrtve. Na vseh krajih se sliši sedaj le o trpljenju, boleznih in pomanjkanju. Mi pa zaupamo, da nas bodo še naprej podpirali božja pomoč in blagi dobrotniki.

P. Harz, Kindamba, Brazzaville. Prav iz srca se zahvalim vsem blagim dobrotnikom, ki so prispevali k lepi pošiljki, ki sem jo danes prejel. Bog povrni za vse lepe svetinjice, ki jih naši katehumeni tako radi imajo. Nosili jih bodo pobožno in s ponosom, da se tudi v javnosti pokažejo kot take, ki čakajo na sv. krst. Pri krstu dobijo potem rožni venček, ki ga potem tudi neustrašeno nosijo in molijo. Križe bom dal katehistom, da jih bodo nosili na prsih kakor škofje. To je zunanje znamenje

katehista. Velike svetinje pa razdelim med najbolj vnete katehiste, da jih nosijo na prsih. To je znamenje, da so že 10 let ali več v svoji službi. Tako vidite, da bomo vsako stvar porabili njenemu namenu primerno. Vsak dan se

priporočamo vaši blagopok. ustanoviteljici, božji služabnici Mariji Tereziji Ledóchowski. Ona pomaga našemu misijonu v dušnih in telesnih zadevah. Z nebes doli gleda na nas, ki smo se postavili v njeno varstvo.

Sveti Peter Klaver

apostol zamorcev.

(Dalje.)

»Dragi brat,« reče nekoč Alfonz Rodriguez svojemu učencu Petru Klaverju, »ne da se z besedami povedati, kakšna bolečina prevzame mojo dušo, če pomislim, da

Sv. Alfonz Rodriguez navdušuje sv. Petra Klaverja za misijone.

največji del ljudi Boga še ne pozna! Brez števila duš se pogubi, ker ni nikogar, da bi jim oznanjeval veselo sporočilo svetega evangelija. In vendar, tudi te duše je Jezus odkupil s svojo dragoceno Krvjo.

Glej, dragi brat, tam v daljavi plovejo ladje. Vračajo se iz daljnih dežel v пристanišče Španije, preobložene z

dragocenim blagom. Da so ga pridobili, se trgovci niso ozirali na težave in žrtve, niti na nevarnosti življenja. Kdo tvega toliko za rešitev duš? Ali naj bo svetni pohlep gorečnejši ko ljubezen do Boga? — Brat moj, hiti v daljne kraje, kjer imena Jezusovega še ne poznajo. Koliko duš lahko rešiš za nebesa. Prosi predstojnike, da te pošljejo v misijonske kraje; to je dežela, kamor te kliče Bog.«

Tako je Alfonz navduševal svetega Petra Klaverja za poganke misijone. O nebeški prikazni, ki jo je imel, pa mu ni nič razodel.

Besede svetega vratarja so vnele dušo mladostnega redovnika z novim misijonskim ognjem. Takoj zaprosi svoje predstojnike, da bi smel v misijone med uboge zamorske sužnje. O tej njegovi prošnji predstojniki spčetka niso hoteli nič slišati. Saj Peter Klaver še ni bil posvečen v mašnika in dolgo vrsto let študij je imel še pred seboj.

Sv. Peter Klaver je položil svojo najsrčnejšo željo v roke božje previdnosti in tiho molil. (Dalje prihodnjič.)

Pavel, pogumni lovec.

Piše p. Esser, misijonar lazarist v Belgijskem Kongu, Srednja Afrika.

Pavel je zrastel v poganstvu, ves obdan z vražami in strahom pred čarovnijami. Ko je dozorel v mladeniča, si je izbral za svoj poklic — lov. Postal je res pogumen, neustrašen lovec in usmrtil mnogo povodnih konj in krokodilov.

Čisto sam, oborožen samo s sulico in harpunami, je prežal v visoki travi na svoj plen. Ni se bal nevarnosti. Prav lahko bi se zgodilo, da bi mu kakšen povodni konj prevrnil čoln in ga razbil kot orehovo lupino. Toda Pavel ni poznal strahu. Kakor hitro je zapazil povodnega konja, se mu je približal s svojim čolnom. Ko je bil oddaljen od njega približno en meter, je z veliko spretnostjo in močjo zagnal vanj eno izmed svojih harpun in ga zasledoval toliko časa, da ga je usmrtil. Vdrugič je prežal nanj v svojem skrivališču, dokler se mu povodni konj ni približal. Šele potem ga je napadel. Tako je bilo Pavlovo življenje v neprestani nevarnosti; a vprav zaradi tega je postal pogumen in odločen.

Bog pa je imel s Pavlom drugačne namene. Hotel je, da bi postal njegov vojščak. Pavel se je seznanil z misijo-

narji in s Kristusovimi nauki. Postal je kristjan in pomočnik v misijonu.

Nekega dne je prišel v misijon Irebu. Pokazal je svoj krstni list in prosil, da bi smel ostati v bližini misijona.

»Jaz ti ne branim,« sem odgovoril, »toda povej, kaj pa boš tukaj delal?«

»Lovec sem, znam loviti povodne konje, krokodile, divje svinje in antilope. Postal sem kristjan in se zato ne bi rad vrnil v domačo vas, kjer so še vsi pogani. Rad bi ostal pri vas.«

»To je vse lepo in prav. Toda rekel si, da boš lovil za nas. Ali pa veš, da naš misijon ni bogat? Ne bomo ti mogli plačevati toliko, kolikor bi zaslužil.«

»Pater, na kakšno plačilo sploh nisem mislil. Daj mi samo majhen prostor, kjer si bom uredil prebivališče. Hodil bom na lov. Mnogo otrok morate preživljati v misijonu. Prinašal vam bom meso ubite divjačine. Drugega si ne želim.«

Pavel je kmalu postal spoštovan in priljubljen daleč naokoli. Mnogi so ga izbrali za krstnega botra in ga spoštovali kot očeta. Pridobil si je srca vseh s svojo ljubeznivostjo in pogumom. Le žal, da ga je kmalu doletela tako žalostna smrt.

Bilo je 9. avgusta zjutraj. Videl sem, kako je Pavel silno resen ter se pogovarja z ženo nekega katehista. Vprašal sem ga, kaj se je zgodilo.

»Pater,« mi je povedal, »ponoči sem imel hude sanje. Sanjalo se mi je, da me je napadla velika zver in me pomandrala s svojimi nogami.«

»Izbij si te sanje iz glave!« sem ga skušal pomiriti. »Saj veš: sanje so prazne marnje.«

Žena katehista pa ga je posvarila:

»Pavel, danes nikar ne hodi na lov! Boš videl, zgodila se bo nesreča. Sanje naj ti bodo v svarilo. Ostani doma.«

»Toda otroci so lačni,« je ugovarjal — in čez dobro uro odrinil na lov.

Bil sem ravno pri kosilu, ko je prihitel k meni neki domačin in zakričal:

»Pater, hitro pojdi z menoj! Pavla je ranil povodni konj!«

Stekel sem, kar so mi dale noge, na kraj nesreče. Pavel se je boril z velikanskim povodnim konjem na življenje in smrt. Hotel sem mu s svojim orožjem priskočiti na pomoč, pa nisem mogel streljati, ker sem se bal, da bi

zadel lovca namesto zveri. Skočil sem s katehistom v čoln in odveslal proti kraju, kjer sta se Pavel in povodni konj borila. Nenadoma se je povodni konj potopil in treščil Pavla in njegov čoln visoko v zrak. Posrečilo se mu je, da je spet zlezal nazaj v čoln, toda pri drugem napadu ga je razkačena zver hudo ranila. Imel je še toliko moči, da je priplaval do mojega čolna. Zvlekel sem ga v čoln in ga položil na tla. Krvavel je iz mnogih globokih ran.

Prepeljali smo ga v bolnišnico, toda pomagati mu nismo mogli več. Zjutraj smo mu podelili sv. odvezo in ga obhajali. Ko je ležal na operacijski mizi, je zaprosil:

»Pater, ostani pri meni, kmalu bom umrl!«

Nekaj minut nato je res izdihnil svojo plemenito dušo.

Pavel se je poslovil od nas, njegov spomin pa je ostal med nami. Dokazal je, da tudi nekdanji divjak-pogan z božjo milostjo lahko postane kristjan in junak največjih vrlin in dobrih lastnosti.

Škofovska beseda.

Besede, ki jih je govoril škof dr. Ernst Seydl pred nekaj leti ob priliki letne skupščine Družbe sv. Petra Klaverja naše dunajske podružnice, so tako lepe, da bi jih radi povedali vsem misijonskim prijateljem:

Predragi!

Njegova prevzvišenost knezoškof mi je naročil, da naj današnje zborovanje Družbe sv. Petra Klaverja v njegovem imenu pozdravim in da naj izrazim njegovo zahvalo vsem sodelavnikom tega podjetja in tudi vsem navzočim. Ko to storim, povem tudi, da sem sam zelo vesel, da morem biti zopet enkrat navzoč pri prireditvi Družbe sv. Petra Klaverja za afriške misijone. Jasno vidim, kako velikega pomena je ta ustanova, zato mi je tako pri srcu njen procvit. Da mi je mnogo na tej družbi, sem pokazal s tem, da sem se osebno udeležil desetletnice spomina smrti preblage ustanoviteljice grofice Marije Terezije Ledóchowske. Tudi sem ob zborovanju solnograških visokošolcev obiskal zavod »Marija Sorg«, ki je semenišče najbolj požrtvovalnega dela za afriške misijone. Vedno se bom z veseljem spominjal tega obiska, kajti tu sem na lastne oči videl, kaj premore resno in neumorno delo, ki ga spremlja milost božja. Zlasti sem se zanimal za misijonsko tiskarno v tem zavodu, kjer pomožne misijonarke tiskajo letake, koledarje in druge misijonske liste na

strojih, ki jih goni električna sila. Naj omenim le »Odmev iz Afrike« in »Zamorček«. Ti listi budé v domovini zanimanje za afriške misijone in ga vzdržujejo. V »Marija Sorg« pa se tiskajo tudi druge, za širjenje vere potrebne knjige v afriških narečjih, kakor: molitveniki, pesmarice, katekizmi, zgodbe sv. pisma, življenje svetnikov in drugo.

Ob misijonskem kongresu v Maria Zell, ki se je tako slovesno izvršil, in kamor sem se podal po solnograškem obisku, se je poudarjalo zlasti to, kako afriško ljudstvo želi knjig in izobrazbe. Ustanoviteljica Klaverjeve družbe grofica Ledóchowska je bila uvidevna in razsodna žena, ki je spoznala vrednost velesile časopisja; zato je želela, da dobro berilo tako rekoč preplavi Afriko. Dobro ji je bilo znano, kako se širi po Afriki protestantovska propaganda po knjigah in listih; vedela je, da bodo tudi komunisti širili svoje protiverske ideje po časopisju, ki bo pisano v duhu njihovih idej in razdiralnih namenov. Zato je sklenila, da hoče podpirati delo afriških misijonarjev s tem, da dobijo domačini v roke verske knjige, tiskane v njihovem narečju.

Ze ob desetletnici smrti blagopokojne ustanoviteljice Družbe sv. Petra Klaverja sem bil poudaril važnost »Zveze afriškega tiska«, ki je ona zanj tako zelo skrbela; tudi danes vas opozorim na to prepotrebno ustanovo, ki je res ustanova po božji volji. Prepričan sem, da bodo vse žrtve, ki jih boste prenašali za širjenje afriškega tiska, blagoslov, ki bo mnogo koristil tudi domovini.

Na Družbo sv. Petra Klaverja kličem z neba bogat božji blagoslov. Besede blagoslova, ki jih bom sedaj govoril, naj pa učinkujejo tudi v dušah vseh, ki se trudijo za čast božjo in zveličanje duš; pa tudi vam vsem, predragi, ki ste tukaj zbrani.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v dveh važnih sodnijskih zadevah ter se ji še nadalje priporočam za ljubo zdravje v družini.

G. in M. B., Tinje.

V zelo nevarni bolezni moje drage mamice, ko v zdravniško pomoč ni bilo več upanja, sem se z zaupanjem zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji ter obljubila javno zahvalo v »Odmevu«, če bom uslišala. Hvala Bogu in »mamici zamorčkov«, ljubo zdravje se je moji dragi mamici zopet vrnilo. Z veseljem izpolnjujem danes dolžnost hvaležnosti. Istočasno se zahvalim Mariji Tereziji za pomoč in

uslišanje v treh drugih slučajih. Spet se ji priporočam v novih važnih zadevah. Obljubim, da bom ostala zvesta naročnica »Odmeva«, dokler mi bodo količkaj pripuščale gmotne razmere. V. P., Podgrad.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam za botrinski dar zamorčku. J. H., Marenberg.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje in pomoč v neki važni zadevi. L. Marija, Sušje.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da je uslišala mojo prošnjo. Njenemu posebnemu varstvu še nadalje priporočam vso našo družino. Z. Janežič.

Iskrena zahvala »materi zamorčkov« za večkrat uslišane prošnje. Še nadalje se ji priporočam v gmotnih zadevah. L. T. in L. M.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za ljubo zdravje, zadobljeno na njeno priprošnjo. Priporočam si je še nadalje. K. O. B.

Služabnici božji Mariji Tereziji izrekam dvakrat obljubljeni zahvalo za prejete dobrote ter se ji še nadalje priporočam. Julka K.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. S. M.

Dolžnost hvaležnosti me veže, da se prisrčno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za več uslišanih prošenj na čudežen način. Še posebno se ji zahvalim za dobljeno zdravje. Dolgo in veliko sem trpela na pljučih in za sušico, sedaj pa je že veliko bolje. I. B., Velenje.

Prisrčno se zahvalim nebeški dobrotnici služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišano prošnjo v zelo važnih zadevah in za dobljeno zdravje. Priporočam se ji še nadalje v nučnih zadevah in pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorski deklici na ime »Neža«. P. M., Žalec.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo v zelo hudi gmotni zadevi. Istočasno pošiljam obljubljeni dar za misijone. B. A., Rajhenburg.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Prosim javne objave. K. M., Vuhred.

Tisočera zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje, posebno pa, da sem dobila službo na tako izreden način. Vedno ji ostanem hvaležna ter jo še nadalje prosim njenega varstva. L. G., Jagienca.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji Ledóchowski za dvakrat uslišano prošnjo. Zahvala je bila obljubljena. N. N.

Iskrena zahvala Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje mojemu sinčku in meni. Še nadalje se ji priporočam v neki drugi zadevi. Prosim objave v »Odmevu«. Hvaležna mati iz Kanade.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za večkratno uslišanje, zlasti za pomoč v težavah in zaprekah v dosego poklica. Še nadalje se ji priporočam v vseh zadevah. Aleksija K.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije sem v bolezni okreval. Prisrčno se ji zahvalim ter jo prosim, da mi izprosi pri Bogu popolno ozdravljenje. V ta namen pošiljam botrinski dar zamorčku, ki se naj krsti na ime »Janez«. Neimenovani.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v bolezni. J. Š., Kamnik.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki važni zadevi. J. G. Metleče.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje moji ljubi hčerki in za pomoč, da je dobro napravila izpit. »Mamico zamorčkov« še nadalje prosim, da pomaga moji hčerki in mojemu sinčku pri učenju in šolskih izpitih. B. D., Ljubljana.

Dolžnost mi je, da se javno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v neki važni zadevi. J. C.

V hudi bolezni, kjer je zdravnik odločil, da mora biti operacija, sem se z zaupanjem zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Ozdravela sem brez operacije, za kar se nebeški dobrotnici iskreno zahvalim. U. M., Ljubljana.

Zahvaljujemo za služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za izredno pomoč v neki zelo težki in zamotani sodnijski zadevi ter dotično osebo še nadalje priporočamo njenemu varstvu in priprošnji. Rodbina Gr-k.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: N. L. J. za ljubo zdravje in za uslišanje v več drugih važnih zadevah. — J. L. Ljubljana, za uslišanje neke osebe. — Ž. F. C., v neki posebni zadevi. — N. N. v neki zelo važni zadevi. — M. N. za ljubo zdravje in za pomoč v težkih gmotnih zadevah.

„Vaš Oče, ki na skrivnem vidi, vam bo pournil . . .“

Pomožna misijonarka živi v neprestanem delu daleč proč od tistih, za katere dela; daleč od dežele, ki jo ona tako ljubi in ki jo želi pridobiti za Kristusa. Svoje življenje posveti Bogu kot žrtev za rešitev Afrike. V mnogih ozirih njene žrtve niso manjše ko misijonskih sester...

Ali pa je življenje pomožne misijonarke žalostno in pusto? Nikakor! »Pravičnega veselje je od Boga in v Bogu.«

Tako opisuje ustanoviteljica Klaverjeve družbe, božja služabnica Marija Terezija Ledóchowska, poklic pomožne misijonarke. Ako želiš kaj več zvedeti o tem sočasnem poklicu za misijonsko delovanje, takoj piši na Družbo sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova 1, in poslali ti bodo za 4.50 din malo knjižico z naslovom: »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košiček, Ljubljana.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani (Karel Čeč).

38 12

Redka priložnost

si nabaviti zanimive knjige za nizko ceno!

4 povestne knjižice za 4 dinarje:

1. Spreobrnjenje črne princezinje.
2. Francek zbiratelj.
3. Škapulir sužnja.
4. Povest o znameniti Marički.

4 lepe igre za 7 dinarjev:

1. Nezadovoljni Jezušček.
2. Naredimo zamorčka.
3. Umijmo zamorčka.
4. Alindra, zamorska deklica.

Po pošti 50 par več. — Naroča se pri:

Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Priporočila.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, Sv. Duhu, sv. Jožefu, sv. Antonu, sv. Tereziki Deteta Jezusa, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, škofu Slomšku, škofu Jegliču in drugim nebeškim patronom: F. C. za ljubo zdravje; C. I. P. za pomoč v težkih družinskih zadevah in za milost stanovitnosti; N. N. v več zelo težavnih zadevah; V. H. za spreobrnjenje neke družine; A. K. v zelo težki sodnijski zadevi; P. F., Ponikva, za ljubo zdravje in v več drugih važnih zadevah; N. N., Celje, za pomoč iz velike stiske in brezposelnosti.

Zahvale.

Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Tereziki Deteta Jezusa, sv. Antonu, škofu Slomšku in služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: F. F., Smartno, za več uslišanih prošenj; A. A. za uslišano prošnjo; M. P. za dobljeno zdravje; F. P., Amerika, za pomoč v veliki stiski; M. J. za dobljeno zdravje v težki bolezni; N. J., Novo mesto, za pomoč v družini; N. N., Grabe, za pomoč v raznih zadevah; A. E., Trniče, za pomoč v važnih zadevah; K. S., Maribor, za dobljeno zdravje in uslišano prošnjo; K. R., Sv. Jernej, za pomoč v bolezni; I. S., Loče, za uslišano prošnjo; R. D., Radovljica, za pomoč v važnih zadevah.

Spomin na umrle.

† Preč. g. Hjeronim Savli, Kranj. — Preč. g. Franc Murko, Ljubno. — Anton Lukman, Sv. Jurij ob Taboru. — Alojzij Tratnik, St. Jernej. — Alojzij Mežek, Gorje. — Frančiška Petrovec, Polhov Gradec. — Mihael Veber, Tržič. — Neža Unuk, Celje. — Rezika Lenič, Batina Skela. — Ivana Aleš, Krtina. — Marija Brezovar, Gorica. — Antonija Strajn, Sv. Dorlego. — Marija Verbič, Komenda. — Marija Kumer, Slov. Bistrica. — Marija Kmet, Ljubljana. — Marija Kalan, Smlednik. — Rozika Veras, Rače. — Ivanka Arko, Sodražica.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

